

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12Cpr/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316210024
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1316210024.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci žalobcu: P. C. U. F., nar. X.X.XXXX, bytom X. H. Č. XXX, XXX XX X. H., zast.: Mgr. Juraj Šimuny, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 33, Topoľčany, IČO: 42133173, proti žalovanému: Slovenská republika v zast. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, IČO: 30845572, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- € a o zaplatenie 9.044,75 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1 078,47 eur s prísl., zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1/ Žalobca sa žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 08.06.2016 proti žalovanému pôvodne označenému ako MO SR domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- eur, ako i nároku na náhradu trov konania.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl SR C.O. C.X. F. č. XXXX zo dňa 22. 05.2014 bol žalobca vyslaný dňa 19.06.2014 na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane a podľa § 54 ods. 1 písm. a) zák. bol ustanovený dňa 19.06.2014 do funkcie náčelník parku/ Poradný tím pre štáb práporu/ MSF SFAT/ J Jednotka ISA F/ Generálny štáb/ Ozbrojené sily SR/ miesto výkonu štátnej služby Afganistan 22. rotácia vojenskej misie ISAF v Afganistane sa uskutočnila v čase od 19.06.2014 do 01. 10. 2014. Počas plnenia úloh v misii žalobca dňa 04.07.2014 ochorel. V súlade s pokynmi ošetrojúceho lekára 22. rotácie mjr. M U Dr. U. Č. ho žalobca vyhľadal a informoval o svojich zdravotných ťažkostiach - točenie hlavy, bolesti kĺbov a vysoká teplota. Mjr. MUDr. U. Č. žalobcu vyšetril, naordinoval mu lieky - antibiotiká na 7 dní a nariadil mu liečbu v priestoroch jeho ubytovne, s tým, že pokiaľ sa jeho zdravotný stav nezlepší, resp. naopak zhorší, má ho znova navštíviť. Podotýkame, že v tom čase bolo v mieste výkonu misie v Kandaháre leto a teplota sa pohybovala okolo 55 ° Celzia v tieni. Nakoľko sa zdravotný stav žalobcu sa zhoršoval, telesnú teplotu mu kolísala v rozpätí 37,5 -40,7°Celzia, mal hnačku a zvracal, a preto dňa 06.07.2014 opäť vyhľadal lekársku pomoc mjr. MUDr. U. Č., ktorý mu k nasadeným antibiotikám naordinoval aj lieky proti dáveniu a hnačke a zároveň nariadil jeho liečbu v priestore vedľa lekárskej izby, ktorú bola zariadená ako izba pre chorých. Zdravotný stav žalobcu sa naďalej rapídne zhoršoval, preto dňa 08.07.2014 žiadal ošetrojúceho lekára, aby ho vzal do nemocnice, spravil mu rozbor krvi a nasadil infúziu. Mjr. MUDr. U. Č. hospitalizáciu odmietol a taktiež nenasadil žalobcovi ani infúzie, pretože podľa jeho tvrdení ešte poriadne nezabrali nasadené lieky a preto je to predčasné. Žalobca nebol so zdravotnou starostlivosťou lekára spokojný a informoval o tom aj svojho nadriadeného veliaceho poddôstojníka. Po

tomto sa lekár po opätovnom naliehaní žalobcovi rozhodol naordinovať infúziu s tým, že ak sa jeho zdravotný stav nezlepší, pôjde do nemocnice. Ďalší deň žalobca opätovne žiadal o prevoz do nemocnice, pričom spozoroval problémy s močením, na čo upozornil aj mjr. MUDr. Č.. Dňa 10.07.2014 bol žalobca po veľkom naliehaní prevezený do nemocnice, kde mu americkí lekári urobili všetky potrebné vyšetrenia, vrátane rozboru krvi a moču a zmenili nasadené antibiotiká. Po týchto úkonoch bol žalobca odoslaný naspäť ku svojej jednotke, kde mal pokračovať v liečbe. Po príchode k jednotke ho však osobne vyhladal lekár mjr. MUDr. Č. a oznámil mu, že sa musí vrátiť do nemocnice, z dôvodu zlých výsledkov rozboru krvi. Následne mu bola v americkej poľnej nemocnici podaná infúzna liečba a každé tri hodiny sa robil rozbor krvi. V piatok 11.07.2014 sa jeho zdravotný stav stabilizoval, ale napriek tomu bol do 24. hodín letecky transportovaný do nemocnice na základňu Ramstein v Nemecku, nakoľko bola potrebná dialýza a biopsia obličiek, z dôvodu akútneho zlyhania obličiek. Z vyššie uvedených zdravotných dôvodov nemohol žalobca dokončiť celú misiu 22. rotáciu I SAF Afganistan v Afganistane, ktorá trvala do 1. októbra 2014, nakoľko bol dňa 11.07.2014 letecky transportovaný na základňu v Ramstein v Nemecku. Odtiaľ bol dňa 15.07.2014 letecky prevezený do Popradu a transportovaný do Vojenskej nemocnice v Ružomberku na doliečenie. Postup mjr. MUDr. U. Č. ako vedúceho lekára 22. rotácie ISAF Afganistan pri liečbe žalobcu bol na základe podnetu žalobcu podaného dňa 15. 01.2015 prešetrovaný Úradom hlavného lekára Ružomberok. Dňa 29. 06.2015 bol žalobca oznámený, že určená vyšetrovacia komisia v zložení pplk. MUDr. G. O., MPH, pplk. MUDr. L. F. a pplk. MUDr. L. F. po podrobnom preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobcu na svojom zasadnutí dňa 3. júna 2015 dospela k záveru, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti jeho osobe v čase od 04. do 09. júla 2014 mjr. MUDr. U. Č. odborné pochybil a s prihliadnutím na jeho osobné postoje pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a jeho celkový prístup k liečbe, došlo aj k jeho zlyhaniu v morálnej a etickej rovine. Z dôvodu pochybenia mjr. MUDr. U. Č. po lekárskej stránke, ako aj jeho zlyhania v morálnej a etickej rovine pri liečbe žalobcu, bol žalobca nútený predčasne ukončiť svoju účasť na 22. rotácii ISAF Afganistan v Afganistane, čím bol nielen ohrozený na živote, ale aj ukrátený na mzde za účasť na zahraničnej misii. Ak by bol mjr. MUDr. U. Č. postupoval pri diagnostike a liečbe žalobcu správne, bolo by možné jeho ochorenie zvládnuť aj na misii a nebolo by potrebné jeho transportovanie do Ramsteinu, nakoľko zanedbaním jeho zdravotnej starostlivosti došlo k priamemu ohrozeniu jeho života. Vyššie uvedeným konaním MUDr. U. Č. vznikla žalobcovi nemajetková ujma, ktorej náhradu požaduje vo výške 8.000,- Eur. Žalobca utrpel konaním, resp. nekonaním MUDr. U. Č. ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, nakoľko sa oprávnene bál o svoj život. Svoj zhoršujúci sa zdravotný stav na zahraničnej misii sa snažil včas riešiť, avšak zanedbaním zdravotnej starostlivosti MUDr. Č. iba sledoval ako sa jeho zdravotný stav zhoršuje a nakoniec sa mu až po mnohých jeho urgenciách poskytla adekvátne lekárska pomoc, prostredníctvom lekárov v americkej nemocnici. Žalobca bol nútený zahraničnú misiu predčasne ukončiť a s hrozbou akútneho zlyhania základných orgánov - obličiek musel absolvovať sériu ďalších vyšetrení a následne dlhotrvajúcu liečbu. Dňa 3. 12. 2015 sme zaslali prostredníctvom advokátskej kancelárie v mene môjho klienta Predžalobnú výzvu, pokus o zmier, chceli sme sa mimosúdne dohodnúť. Do dnešného dňa sme nedostali odpoveď. Vyššie uvedeným konaním MUDr. U. Č. vznikla žalobcovi nemajetková ujma, ktorej náhradu požaduje vo výške 8.000,- Eur. Žalobca utrpel konaním, resp. nekonaním MUDr. U. Č. R. ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, nakoľko sa oprávnene bál o svoj život. Svoj zhoršujúci sa zdravotný stav na zahraničnej misii sa snažil včas riešiť, avšak zanedbaním zdravotnej starostlivosti MUDr. Č., iba sledoval ako sa jeho zdravotný stav zhoršuje a nakoniec sa mu až po mnohých jeho urgenciách poskytla adekvátne lekárska pomoc, prostredníctvom lekárov v americkej nemocnici. Žalobca bol nútený zahraničnú misiu predčasne ukončiť a s hrozbou akútneho zlyhania základných orgánov - obličiek, musel absolvovať sériu ďalších vyšetrení a následne dlhotrvajúcu liečbu. Preto žiadal žalobe vyhovieť.

3/ V ten istý deň sa žalobca sa aj žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 08.06.2016 proti žalovanému, pôvodne označenému ako MO SR, pod sp. zn. 15Cpr 3/2016 domáhal zaplata sumy 9 044,75 € s prísl., s odôvodnením, že Personálnym rozkazom zo dňa 22.05.2014 bol žalobca ustanovený do funkcie náčelníka parku s miestom výkonu služby v Afganistane a to s účinnosťou od 19.06.2014. 22. rotácia vojenskej misie ISAF v Afganistane sa uskutočňovala v čase od 19.06.2014 do 01.10.2014. Počas plnenia úloh žalobca dňa 04.07.2014 ochorel. Napriek tomu, že dňa 11.07.2014 sa zdravotný stav žalobcu stabilizoval, bolo mu oznámené, že do 24 hod. bude transportovaný do nemocnice v Ramsteine, v Nemecku. Z tohto dôvodu nemohol žalobca dokončiť misiu, ktorá trvala do 01.10.2014. V dôsledku zanedbania zdravotnej starostlivosti zo strany ošetrojúceho vojenského lekára žalobcu bol nielen ohrozený na živote, ale aj ukrátený na mzde za účasť na zahraničnej misii. Ak by MUDr. Č. postupoval pri diagnostike správne, nebolo by potrebné odtransportovanie žalobcu do Ramsteinu.

Žalobcovi bola za účasť na zahraničnej misii uhradená iba suma 2 023,22 eur od platiteľa Úradu finančného zabezpečenia MO SR. Mzda, ktorú mal žalobca dosiahnuť po absolvovaní celej misie, t.j. za dobu od 19.06.2014 do 01.10.2014 bola za 3,5 mesiaca vo výške 11 068,50 €. Rozdiel medzi dosiahnutou mzdou a ušlým ziskom predstavuje sumu žalovanú sumu 9 044,75 €.

4/ Súd prvej inštancie uznesením sp. zn.:12Cpr/4/2016 - 53 zo dňa 10. októbra 2016 rozhodol v zmysle § 166 ods. 1 CSP tak, že konania vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12Cpr 4/2016 a 15Cpr 3/2016, medzi tými istými stranami sporu a týkajúce sa skutkovo podobných okolností, spojil z dôvodu hospodárnosti na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 12Cpr 4/2016.

5/ Podaním zo dňa 06.02.2018 sa žalovaný k obom nárokom vyjadril tak, že tieto majú byť proti žalovanému zamietnuté už len z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, pretože žalobca označil žalovaného ako MO SR, pričom podľa § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 281/2015 Z. z. v spojení s § 2 ods. 6 zákona č. 321/2002 Z. z. nepochybne vyplýva, že žalobca v rozhodnom období vykonával štátnu službu v služobnom pomere k Slovenskej republike, ktorú v konaní pred súdmi, a to vo veciach ozbrojených síl SR, Ministerstvo obrany SR len zastupuje. Ďalej sa k meritu veci k žalobe o zaplatenie zo 7. júna 2016 vyjadril tak, že v tejto žalobca žiada „rozdiel medzi dosiahnutou mzdou (2.023,22 €) a ušlým ziskom (11.068,50 €)“ v období od 19. júna 2014 do 1. októbra 2014 vo výške 9.044,75 €, a to spolu s úrokmi z omeškania „vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.044,75 € odo dňa doručenia návrhu do zaplatenia.“ Z personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4 682 z 22. mája 2014 (ďalej len „PR č. 4 682 z 22. mája 2014“), vyplýva, že žalobca bol podľa § 66 ods. 1 zák. č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.“) od 19. júna 2014 vyslaný na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane, pričom z predmetného personálneho rozkazu absolútne nerezultuje dátum ukončenia tohto vyslania žalobcu. Podľa § 54 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. bol žalovaný tiež od 19. júna 2014 ustanovený do funkcie náčelník parku/ Poradný tím pre štáb práporu/ MSF SFAT/ Jednotka ISAF/ Generálny štáb/ Ozbromené sily SR/ miesto výkonu štátnej služby Afganistan/. Pre úplnosť tiež uvádzame skutočnosť, ktorá vyplýva z PR č. 4 682 z 22. mája 2014, že „podpráporčík Ing. U. F. (ďalej len „menovaný“) bol s personálnymi opatreniami uvedenými vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia oboznámený dňa 07.05.2014, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom.“ Z Písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi o výške a zložení platu č. SCKM-18-402/2014 z 2. júna 2014, vyplýva, že od 19. júna 2014 žalobcovi patril mesačne hodnostný plat vo výške 1.169,50 € a tiež zahraničný príspevok vo výške 2.520,- €. Z personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 6 498 z 15. júla 2014 (ďalej len „PR č. 6 498 z 15. júla 2014“), vyplýva, že žalobcovi bolo podľa § 66 ods. 9 zákona č. 346/2005 Z. z. s použitím § 66 ods. 7 písm. d) zákona č. 346/2005 Z. z. dňa 15. júla 2014 ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane, podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. mu bolo dňa 16. júla 2014 zmenené miesto výkonu štátnej služby z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane do miesta výkonu štátnej služby Topoľčany a podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 346/2005 Z. z. bol žalobca dňa 16. júla 2014 ustanovený do funkcie starší práporčík/ vodič/ Revízná skupina/ Materiálový manažment/ Logistika/ Veliteľstvo a štáb/ Prápor logistickej podpory 1. mb/ 1. mechanizovaná brigáda/ Pozemné sily/ Ozbromené sily SR/. Z Písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi o výške a zložení platu č. prlogp-22-181/2014 zo 16. júla 2014 vyplýva, že od 16. júla 2014 žalobcovi patril mesačne hodnostný plat vo výške 1.169,50 €. Žalobca bol na základe PR č. 4 682 z 22. mája 2014 od 19. júna 2014 ustanovený do funkcie s miestom výkonu štátnej služby Afganistan, pričom PR č. 6 498 z 15. júla 2014 bol dňa 15. júla 2014 odvolaný z funkcie a od 16. júla 2014 ustanovený do funkcie s miestom výkonu štátnej služby Topoľčany. Aj napriek tomu, že obligatórne skončenie vyslania žalobcu na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky bolo z dôvodu zdravotného stavu žalobcu, ktorý mu neumožňoval ďalej plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky, žalobca vlastnoručným podpisom potvrdil, že s personálnym opatrením, ktorého odrazom bolo vydanie PR č. X XXX z 15. júla 2014, bol oboznámený, pričom tiež deklaroval, že s navrhovaným personálnym opatrením súhlasí. Zdôrazňujeme tiež, že žalobca nevyužil možnosť súdneho prieskumu daného personálneho rozkazu, ktorá rezultuje z jeho poučenia. Výška hodnostného platu žalobcu (1.169,50 €) nebola nijakým spôsobom, v žalobcom deklarovanom spornom období od 19. júna 2014 do 1. októbra 2014, menená. K zmene vo vzťahu k výške a zloženiu platu žalobcu došlo len v časti týkajúcej sa zahraničného príspevku (2.520,- €), a to odo dňa 16. júla 2014, od ktorého už zahraničný príspevok žalobcovi na podklade PR č. 6 498 z 15. júla 2014 nemohol patriť. Žalobcovi patril

zahraničný príspevok od 19. júna 2014 do 15. júla 2014, pričom tento mu bol aj vyplatený. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca uplatňovanú sumu vo výške 9.044,75 €, ktorá má predstavovať rozdiel medzi dosiahnutou „mzdou“ a ušlým ziskom za obdobie od 19. júna 2014 do 1. októbra 2014, nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval, dokonca ani rozdiel medzi žalobcom deklarovanou uhradenou sumou vo výške 2.023,22 € a žalobcom deklarovaným ušlým ziskom vo výške 11.068,50 € (11.068,50 € - 2.023,22 € = 9.045,28 €) nepredstavuje žalobcom deklarovanú žalovanú sumu vo výške 9.044,75 €, nie je možné predmetné žiadnym spôsobom verifikovať. Taktiež zdôrazňujeme, že vyslanie žalobcu na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky bolo ohraničené len dňom začiatku vyslania, t. j. dňom 19. júna 2014, a nie aj dňom ukončenia tohto vyslania, t. j. dňom 1. októbra 2014 (predmetné nevyplýva ani zo žiadneho žalobcom predloženého dôkazu). Žalobca bol na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vyslaný bez určenia limitu, dokedy toto vyslanie trvá, čoho dôkazom je samotný PR č. 4 682 z 22. mája 2014. V nadväznosti na § ust. 66 ods. 7 zák. č. 346/2005 Z. z. konštatujeme, že nie je teda ani pravdivé tvrdenie žalobcu, že „bol (...) nútený predčasne ukončiť svoju účasť na 22. rotácii ISAF Afganistan v Afganistane,“ nakoľko skončenie žalobcovho plnenia úloh mimo územia Slovenskej republiky bolo z obligatórneho dôvodu, bez možnosti sa o skončení plnenia úloh mimo územia Slovenskej republiky žalobcom vôbec rozhodnúť. Vo všeobecnosti uvádzame, že vzhľadom na rôzne obligatórne dôvody skončenia vyslania profesionálnych vojakov na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky rezultujúcich z § 66 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z. z., ako aj fakultatívne dôvody vyplývajúce z § 66 ods. 8 zákona č. 346/2005 Z. z., nie je ani možné jednoznačne určiť, dokedy vyslanie profesionálnych vojakov na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky trvá. Zastávame názor, že ušlý zisk ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, spočíva v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k (zväčšeniu) rozmnoženiu majetku poškodeného, ktoré poškodený mohol odôvodnene, t. j. dokladovateľným spôsobom očakávať vzhľadom na bežný (pravidelný, normálny) chod vecí. Nestačí teda hypotetický ušlý zisk, ale musí vždy ísť o zisk, ktorý sa dal reálne očakávať, čo so sebou prináša povinnosť vierohodného preukázania zo strany poškodeného, ktoré však v žalobe o zaplatenie zo 7. júna 2016 absentuje. V kontexte žalobcom tvrdených skutočností je nutné prijať záver, že žalobca nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného, ktorých naplnenie musí byť kumulatívne. Medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiadny právny vzťah, nebol preukázaný vznik škody - ušlého zisku, ako aj príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom žalovaného a vznikom škody - ušlého zisku. Záverom tvrdíme, že žalobcovi boli, a to v žalobcom deklarovanom spornom období od 19. júna 2014 do 1. októbra 2014, ako aj mimo tohto obdobia, vyplatené všetky náležitosti, na ktoré mal žalobca zákonný nárok. Žalobe o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný uvádza: V žalobe o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy zo 7. júna 2016 žalobca uvádza, že „vyšetrovacia komisia (...) dospela k záveru, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti jeho osobe v čase od 04. do 09. júla 2014 mjr. MUDr. U. Č. odborne pochybil a s prihliadnutím na jeho osobné postoje pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a jeho celkový prístup k liečbe, došlo aj k jeho zlyhaniu v morálnej a etickej rovine.“ Ďalej tiež tvrdí, že „ak by bol mjr. MUDr. U. Č. postupoval pri diagnostike a liečbe ppráp. C.. F. správne, bolo by možné jeho ochorenie zvládnuť aj na misii a nebolo by potrebné jeho transportovanie do Ramsteinu, nakoľko zanedbaním jeho zdravotnej starostlivosti došlo k priamemu ohrozeniu jeho života. Vyššie uvedeným konaním MUDr. U. Č. vznikla ppráp. Ing. U. F. nemajetková ujma, ktorej náhradu požaduje vo výške 8.000,- €. Ppráp. U. F. utrpel konaním, resp. nekonaním MUDr. U. Č. ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, nakoľko sa oprávnene bál o svoj život.“ V nadväznosti na znenie žaloby o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je nutné konštatovať, že žalobca žiadnym spôsobom nevymedzil právny rámec náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú vo výške 8.000,- € požaduje priznať. V kontexte žalobcom tvrdených skutočností je nutné opätovne prijať záver, že žalobca aj vo veci priznania náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 8.000,- € nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného, ktorých naplnenie musí byť kumulatívne. Opakovane tvrdíme, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiadny právny vzťah, nebol preukázaný vznik ujmy (ujmy na zdraví, ako aj psychickej ujmy), a taktiež absentuje kauzálny nexus v tvrdení žalobcu, že „ak by bol mjr. MUDr. U. Č. postupoval pri diagnostike a liečbe ppráp. C.. F. správne, bolo by možné jeho ochorenie zvládnuť aj na misii a nebolo by potrebné jeho transportovanie do Ramsteinu,“ či skutočnosť, že „zanedbaním jeho zdravotnej starostlivosti došlo k priamemu ohrozeniu jeho života.“ Vo vzťahu k samotnej výške náhrady nemajetkovej ujmy a jej absentujúcemu odôvodneniu zo strany žalobcu konštatujeme, že ju považujeme za nepreukázanú a neprimeranú. Aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva by priznaná finančná náhrada nemala byť neprimeraná iným finančným kompenzáciám - napríklad výške náhrady za utrpenie a bolesť (ktoré boli spôsobené napr. telesnými zraneniami - Karhuvaara a Iltalehti v. Fínsko). Podobne sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 4 Cdo 171/2005 z 27. apríla 2006. V kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností žiadame aj žalobu o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy zamietnuť ako nedôvodnú.

6/ Súd prvej inštancie uznesením sp. zn.: 12Cpr/4/2016-187 zo dňa 11.09.2019 na návrh právneho zástupcu žalobcu ustálil okruh účastníkov konania na strane žalovaného tak, že žalovaným je: Slovenská republika, zastúpená: Ministerstvom obrany SR, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, nakoľko mnohé názory súdov a judikatúra vychádzajú z toho, že formalistický prístup vo veci označenia žalovaného je možné a nutné odstrániť, čo právny zástupca žalobcu na dôvodnú námietku žalovaného, aj učinil.

7/ Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámil sa s personálnymi rozkazmi, písomnými oznámeniami profesionálnemu vojakovi, charakteristikou funkčnej náplne žalobcu, ambulatnými nálezmi žalobcu, prepúšťacou správou, protokolmi o vyšetrení žalobcu, písomné oznámenie profesionálnemu vojakovi o výške a zložení platu č. prlogp-22-181/2014, zo 16. júla 2014 (1/1), stanoviskom Úradu hlavného lekára v Ružomberku zo dňa 29.06.2015 pod č. ÚHL RK-195-3/2015, mzdovými listami žalobcu, a ako i ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

8/ Na základe Poverenia ministra obrany Slovenskej republiky č. KaMO-1-51/2020 z 23. marca 2020, 22. rotácia začala svoje pôsobenie v ISAF v dňoch 17. a 19.6.2014, t. j. do priestoru nasadenia boli profesionálni vojaci vyslaní v dvoch rotačných letoch a ich ukončenie vysielania bolo v dňoch 30.9.2014 a 1.10.2014 (opäť v dvoch rotačných letoch).

9/ Žalobca bol na základe Personálneho rozkazu č. 4682 zo dňa 22.5.2014 vyslaný dňa 19.6.2014 mimo územia SR vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane. Bol ustanovený do funkcie náčelník parku/ Poradný tím pre štáb práporu/ MSF SFAT/ Jednotka ISAF/ Generálny štáb/ Ozbrojené sily SR/ miesto výkonu štátnej služby Afganistan/.

10/ Na základe Písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi Č. p. SCKM-18/402/2014 zo dňa 02.06.2014 žalobcovi patril hodnotný plat vo výške 1 169,50 € a od 19.06.2014 zahraničný príspevok vo výške 2 520 €, spolu vo výške 3 689,50 €.

11/ Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 6 498 z 15. júla 2014, (ďalej len „PR č. 6498 z 15. júla 2014“), bolo žalobcovi v zmysle § 66 ods. 7 písm. d) zák. č. 346/2005 Z. z. (zdravotného stavu profesionálneho vojaka) dňa 15. júla 2014 ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane a zároveň mu bolo týmto „PR“ zmenené miesto výkonu služby do miesta výkonu štátnej služby v Topoľčanoch, dňom 16.07.2014 do funkcie starší praporčík/vodič, s odôvodnením, že so žalobcom bol vykonaný pohovor, v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu došlo k zmene miesta výkonu služby, s čím žalobca súhlasil.

12/ Na základe Písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi o výške a zložení platu č. prlogp-22-181/2014 žalobcovi od 16. júla 2014 žalobcovi patril mesačne iba hodnotný plat vo výške 1.169,50 €.

13/ Žalobca si pôvodne dvomi žalobami (pred spojením vecí) uplatnil tieto nároky :

po A) Nemajetkovú ujmu vo výške 8 000 € a

po B) pôvodne o zaplatenie sumy 9.044,75 € s prísl., po čiastočnom späťvzatlí o zaplatenie sumy 7.966,28 €.

14 / A) Nemajetková ujma vo výške 8 000 € :

15/ Právny zástupca žalobcu v žalobe aj pred súdom tvrdil, že z dôvodu pochybenia mjr. MUDr. U.Á. Č. po lekárskej stránke, ako aj jeho zlyhania v morálnej a etickej rovine pri liečbe žalobcu, bol žalobca nútený predčasne ukončiť svoju účasť na 22. rotácii ISAF v Afganistane, čím bol ohrozený na živote. Ak by bol mjr. MUDr. U. Č. postupoval pri diagnostike a liečbe žalobcu správne, bolo by možné jeho ochorenie zvládnuť aj na misii a nebolo by potrebné jeho transportovanie do Ramsteinu, nakoľko zanedbaním jeho zdravotnej starostlivosti došlo k priamemu ohrozeniu jeho života. Vyššie uvedeným konaním MUDr. U. Č. vznikla žalobcovi nemajetková ujma, ktorej náhradu požaduje vo výške 8.000 eur. Žalobca utrpel konaním, resp. nekonaním MUDr. U. Č. ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, nakoľko sa oprávnenne bál o svoj život. Svoj zhoršujúci sa zdravotný stav na zahraničnej misii sa snažil včas riešiť, avšak zanedbaním zdravotnej starostlivosti MUDr. Č. iba sledoval, ako sa jeho zdravotný stav zhoršuje a nakoniec sa mu až po mnohých jeho urgenciách poskytla adekvátne lekárska pomoc prostredníctvom

lekárov v americkej nemocnici. Žalobca bol nútený zahraničnú misiu predčasne ukončiť a s hrozbou akútneho zlyhania základných orgánov - obličiek. Musel absolvovať sériu ďalších vyšetrení a následne dlhotrvajúcu liečbu. Preto žalobný návrh uplatňuje na základe ust. § 420 ods. 2 Obč. zák., V spore navrhol vypočúť žalobcu a mal za to, že všetky ostatné podstatné dôkazy boli predložené súdu. V dôsledku poškodenia zdravia ako následku zlej zdravotnej starostlivosti bol žalobca dlhodobo práceneschopný, prišiel o veľkú časť zárobku a taktiež sa znížila jeho schopnosť plnohodnotného uplatnenia sa na trhu práce. Po čiastočnej rehabilitácii po incidente sa žalobcovi nepodarilo opätovne sa plnohodnotne zaradiť do bežného pracovného procesu, v dôsledku čoho bol po určitom čase nútený rozviazať pracovný pomer na pozícii profesionálneho vojaka. Dlhodobu podlomené zdravie, ako následok chybného ošetrenia z roku 2014, žalobca pociťuje dodnes. Požadovanú nemajetkovú náhradu vo výške 8.000.- Eur z dôvodov rozsahu, akým bolo žalobcovi zasiahnuté do jeho osobnostných práv, považuje za primeranú.

16/ Z výsluchu žalobcu pred súdom bolo zistené, že bol žalovaným vyzvaný na misiu do Afganistanu. Dňa 19.6.2014 boli letecky odoslaní a lokácia sa mala skončiť 5.9.2014. V tieni bolo cca 50 °C, jeho organizmus to nezvládal. Dňa 4.7.2014 pocítil veľkú slabosť. Podľa pokynov žalovaného išiel za ošetrovujúcim lekárom, ktorý bol zamestnancom žalovaného, bol to MUDr. Č., ktorý mu meral teplotu digitálnym teplomerom, podľa ktorého mal teplotu 37,2 °C. Trval na tom, aby použil iný druh teplomeru, že sa cíti zle. Pri inom type teplomeru- ortuťovom, mu bola nameraná teplota 40,7 °C. Bol malátny, boleli ho svaly, ako pri chrípke, pritom on nie je ten typ, ktorý by mával teploty. Lekár mu dal širokospektrálne antibiotiká, že do 3 dní bude v poriadku. Na druhý deň sa pridali i ďalšie príznaky: zvracal, mal hnačku. Išiel za lekárom, tento mu dal lieky proti zvracaniu a hnačke a poslal ho spať. Na ďalší deň sa domáhal, aby ho odoslal do poľnej nemocnice, pretože sa necíti dobre, stav sa mu zhoršoval, mal kolísanie teploty, osem hodín 40°C, potom nie. Do poľnej nemocnice ho neposlal, dal ho na izoláciu. Na ďalší deň mu bolo opäť špatne, mal i hnačky, keď doktorovi volal, vôbec neprišiel. Zavolať zdravotníka a jeho žiadal, aby mu dal aspoň infúziu, avšak tento odpovedal, že to môže naordinovať iba lekár. Tak išiel za veliteľom kontingentu a žiadal ho, aby mu dal lekár infúziu. Po dvojhodinovej debata MUDr. Č. pristúpil k tomu, že mu bola podaná infúzia. Na to zistil, že má v moči hnis. Tak žiadal, aby ho poslali do poľnej nemocnice. Na to povedal, aby jednej deň vydržal, možno infúzia zaberie. Cítil úplnú slabosť, hlavne na srdci. 10.7.2014 mu urobil americký lekár urobil kompletne vyšetrenie, chcel odobrať aj vzorku krvi a moču, avšak sa nedokázal vymočiť, krv mal takú hustú, že ju nedokázali odobrať. Americký lekár zmenil liečbu a povedal, že do konca toho dňa mu musia dať min. dve infúzie. Poslal ho naspäť do izolačky, pretože náš lekár trval na tom, že on ho vylieči. Prišiel na izbu a hneď ho volali naspäť do poľnej nemocnice s tým, že výsledky boli zlé. Zobral ho druhý americký lekár a ten sa veľmi čudoval, ako ho v takom stave mohli zobrať naspäť do izolačky. Povedal mu, že iný človek by to neprežil, pretože ľadviny fungovali na 10%. Hneď nariadil studenú infúziu, do rána ich využil sedem. Krv sa pomaly ukludnila, ale moč bol zlý. Povedali mu, že sú dve možnosti: buď ho pošlú do Nemecka, do vojenskej nemocnice v Rahmsteine alebo mu urobia biopsiu a môže zostať na misii. Nakoľko výsledky biopsie by trvali tri dni, bolo jednoduchšie, aby ho poslali do vojenskej nemocnice v Rahmsteine. Odborníci z pluku ho prehovárali, aby neriskoval, aby nepodstúpil biopsiu, ale aby išiel do nemocnice v Nemecku a to aj urobil. V Nemecku bol týždeň. Po týždni liečenia lekári usúdili, že je schopný ďalšieho transportu na Slovensko a letecky ho dopravili do Popradu. Následne bol hospitalizovaný vo vojenskej nemocnici v Ružomberku, kde ho liečili dva týždne. Po príchode na Slovensko dal podnet na Úrad hlavného lekára, z obsahu ktorého je zrejmé, že MUDr. U. Č. odborne pochybil a bol potrestaný. Najviac ho zarazilo to, že keď misia skončila, stretol MUDr. Č. a on neprejavil žiaden záujem o to, ako dopadol, prešiel okolo neho, ako keby ani neexistoval. Po tejto skúsenosti mu hrozilo, že bude prepustený z armády zo zdravotných dôvodov. Liečil sa rok, na PN som bol trištvrté roka. Od 4.7.2014 do marca 2015. Na prieskum zdravotného stavu išiel cca po roku, hlavne na nefrológiu a interné, kde mu povedali, že je zdravý, môže ísť do práce, ale musí užívať lieky pol roka. Na jeseň v r. 2015 prestal užívať lieky, pretože by mu boli poškodili pečeň, srdce a ľadviny. Žalovaný vyhodnotil, že s istými obmedzeniami môže fungovať v armáde. Lekárka mu povedala, že bude mať trvalé následky, ale na doklad o tom mu nedala. Od 1.7.2016 je v civile, pričom keď pracuje, musí byť len v klimatizovanej miestnosti. Momentálne pracuje ako skladník. Vyskúšal aj iné práce napr. vodič kamiónu, automechanik, či iné lepšie platené práce a len kvôli tomu, že nemohol byť vystavený teplu, tak musel zmeniť prácu. Na otázku, či sú tieto jeho príznaky aj lekárske konštatované, odpovedal, že nie sú.

17/ Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca sa po návrate z 22. rotácie ISAF v Afganistane na územie SR písomne dňa 15.01.2013 obrátil na kompetentný orgán o prešetrenie postupu pri poskytovaní mu zdravotnej starostlivosti, mjr. U. Č.. Tiež, že Úrad hlavného lekára v Ružomberku žalobcovi dňa

29.06.2015 pod č. ÚHL RK-195-3/2015 potvrdil, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobcovi v čase od 4. - 9. 7. 2014, mjr. MUDr. U. Č., odborne pochybil a s prihliadnutím na jeho osobné postoje pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a jeho celkový prístup k liečbe, došlo aj k jeho zlyhaniu v morálnej a etickej rovine, za čo potrestaný v súlade so zák. č. 346/2005 Z. z.

18/ Žalovaný v nadväznosti na znenie žaloby o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy zotrval v názore, že žalobca žiadnym spôsobom nevymedzil právny rámec náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú vo výške 8.000,- € požaduje priznať. Žalobca poukazuje na „(i) ujmu na zdraví, ako aj (ii) psychickú ujmu, nakoľko sa oprávnenne bál o svoj život,“ ktoré však nijako nekvantifikuje. Za nemajetkovú ujmu vo všeobecnej rovine sa považuje ujma v osobnej sfére poškodeného. Priznanie jej náhrady nesleduje cieľ navrátenia do pôvodného stavu, či poskytnúť poškodenému peňažné zadostučinenie, ale predstavuje skôr určité spravodlivé zmiernenie následkov vznikutej ujmy, a teda v tomto konaní žalobcom deklarovanej ujmy na zdraví, ako aj psychickej ujmy, ktorú však žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Predovšetkým nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného, ktorých naplnenie musí byť kumulatívne. Žalobca požaduje nemajetkovú ujmu, a to ujmu na zdraví a psychickú ujmu, ktorej výška požadovanej náhrady, je podľa ich názoru nekvantifikovateľná a nie je preukázaná. Zastáva názor, že náhrada škody na zdraví sa viaže len a fyzické zdravie a život človeka, pričom spôsob a rozsah jej náhrady jednoznačne vyplýva z príslušných ust. Obč. zák., avšak tieto neboli zo strany žalobcu akokoľvek vymedzené, navyše z komentára k Občianskemu zákonníku Imricha Feketeho taktiež vyplýva, že za psychickú bolesť právna úprava poškodenému nepriznáva žiaden nárok na odškodnenie. Opätovne zdôrazňuje, že podstatou poskytovania lekárskej starostlivosti je vlastne vstupovať do celého reťazca príčin a následkov, do procesov, ktoré prebiehajú v ľudskom tele a vonkajším zásahom tieto procesy ovplyvňovať, meniť ich smer, pôsobenie. Zásah lekára tak vlastne samo o sebe mení „prirodzený chod vecí“ v ľudskom tele, zasahuje do komplexných vzťahov príčin a následkov. Je však nutné konštatovať, že aj v prípade aktívneho konania lekára, ktorý zvolí určitý liečebný postup, je veľmi obtiažne, až vylúčené určiť, či lekárom zvolený postup bol nadovšetku rozumovú pochybnosť jedinou možnou príčinou škodlivého stavu, ktorý nastal. O to náročnejšie je to v prípade opomenutia, kedy lekár nezvolil postup, ktorý na základe súčasných a dostupných znalostí lekárstva zvoliť mohol a mal. Tvrdiť a preukázať, že práve a len toto opomenutie lekára tvorí so škodlivým dôsledkom žalobcom deklarovanú a bližšie nešpecifikovanú ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, ničím nenarušený vzťah, je povinnosťou žalobcu. Aj napriek tomu, že žalobca, či už prostredníctvom písomných vyjadrení učinенých v predmetnej právnej veci, alebo počas samotného výsluchu, značne rozsiahlo opísal skutkový stav danej právnej veci z vlastnej perspektívy vnímania, napokon sám uzavrel, že vo vzťahu k jeho zdravotnému stavu došlo k úplnej úprave klinických, laboratórnych a funkčných ukazovateľov. Žalobcom označený predmet poškodenia, t. j. jeho zdravie, je bez uchopiteľných následkov. V danom kontexte zastáva názor, že zavinené protiprávne konanie, vznik škody a príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi zavineným porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom ako následkom týchto príčin, žalobca kumulatívne nepreukázal ani vo vzťahu k žalobe o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Minimálne absentuje škodlivý následok, ktorý v konečnom dôsledku nenastal, resp. je deklarovaný len samotným subjektívnym vnímaním žalobcu, nie je lekársky zdokumentovaný, a tak akokoľvek uchopiteľný a verifikovateľný.

19/ Podľa § 190 od. 1 zák. č. 346/2005 Z. z. (účinný od 01.01.2014 do 31.12.2014: Slovenská republika zodpovedá za škodu spôsobenú osobou alebo osobou, ktorá poskytla pomoc profesionálnemu vojakovi pri výkone štátnej služby za mimoriadne sťažených podmienok na jeho žiadosť alebo s jeho vedomím; tejto zodpovednosti sa môže zbaviť len vtedy, ak preukáže, že osoba škodu spôsobila úmyselne.

20/ Podľa § 11 Obč. zák.: Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21/ Podľa § 13 Obč. zák. :

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3)Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

22/ Podľa § 420 Obč. zák. :

(1)Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2)Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(3)Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

23/ Podľa § 442 Obč. zák. :

(1)Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2)Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3)Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

24/ Žalobca sa svojou žalobou domáhal jednak náhrady majetkovej ujmy poukazujúc na ustanovenia Občianskeho zákonníka o náhrade škody v zmysle § 420 ods. 2 a jednak požadoval náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 13 obč. zák., dôvodiac, že žalovaný zasiahol do jeho osobnostných práv.

25/ V prvom rade súd prvej inštancie považoval za potrebné v danom prípade ustáliť, či žalovaný nesie podľa príslušných ust. § 420 Obč. zák.) zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví žalobcu, resp. či sú u neho naplnené všetky zákonné predpoklady pre vznik takejto zodpovednosti. Z dikcie ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že škoda je spôsobená právnickou osobou, t. j. zdravotníckym zariadením alebo fyzickou osobou, t. j. privatným zdravotníckym pracovníkom (napr. súkromným lekárom), keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť, t. j. na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a na výkon zdravotníckeho povolania použili. Použitou osobou je ergo ten zdravotnícky pracovník, ktorý je zamestnancom toho, komu vznikla škoda, resp. v ktorom mu nebola zdravotná starostlivosť poskytnutá odborne správne, t. j. nie v zmysle princípu de lege artis medicinae, ale práve, naopak, non de lege artis medicinae. Opierajúc sa o ustanovenie § 420 ods. 2 Obč. zák., možno konštatovať, že podľa noriem občianskeho práva použitá osoba, t. j. zdravotnícky pracovník ako zamestnanec žalovaného, nikdy poškodenému priamo nezodpovedá. Poškodený sa totiž musí so svojím nárokom na náhradu škody obrátiť na toho, kto konkrétnu fyzickú osobu, t. j. zamestnanca (zdravotníckeho pracovníka) pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a pri výkone zdravotníckeho povolania použil, tzn. na toho, kto zdravotníckeho pracovníka zamestnáva a tým bol jednoznačne žalovaný. Iná situácia by nastala, keby zdravotnícky pracovník poskytoval zdravotnú starostlivosť ako fyzická osoba vo svojej privatej ambulancii, čo však nie je prejednávaný prípad. Ak zdravotnícky pracovník ako zamestnanec žalovaného spôsobil škodu žalobcovi v rámci plnenia pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh zavinene, nezaväť sa jeho zamestnávateľ zamestnanca, občianskoprávnej zodpovednosti s poukázaním na ust. § 420 ods. 3 Obč. zák. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva aj z ust. § 190 ods. 1 zák. č. 346/2005 Z. z. Mgr. U. Č. bol lekár a zamestnanec žalovaného a tento ho na túto činnosť, teda na poskytovanie zdravotnej starostlivosti o. i. i žalobcu, použil.

26/ V druhom rade, keďže sa v prejednáwanej veci pohybujeme v dimenziách právnej zodpovednosti v medicíne a zdravotníctve, mal súd za to, že prioritne pôjde o škodu na zdraví žalobcu. Z dikcie ust. § 444 Obč. zákonníka vyplýva, že sa jednorazovo odškodňujú bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného.

27/ Súd prvej inštancie po výsluchu žalobcu a podrobnejšom oboznámení sa so skutkovým stavom, mal za to, že v danom prípade išlo o ujmu na zdraví žalobcu. Dopytoval sa právneho zástupcu žalobcu, či si v danej veci neuplatňuje o nárok v zmysle § 444 Obč. zák., pričom tento výslovne uviedol, že nie a ani žiadne dôkazy k tomuto nároku, napr. lekársky posudok o bolestnom, nepredložil.

28/ Súd vec posúdil podľa právnych zástupcom žalobcu požadovaného nároku na základe ust. § 420 Obč. zák.. Obligatónymi predpokladmi vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti sú :

1/ porušenie profesijnej a právnej povinnosti (protiprávny úkon) zdravotníckeho pracovníka, t. j. konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom (s právnym poriadkom),

2/ existencia škodlivého následku v podobe vzniknutej škody,

3/ nexus causalis medzi protiprávnym konaním zodpovedného subjektu a škodlivým následkom, a samozrejme, prezumované zavinenie.

4/ Zavinenie.

29/ Prvé tri spomenuté predpoklady (porušenie právnej povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť spôsobom de lege artis medicinae, existencia škody a kauzálny nexus) majú objektívnu povahu, a contrario, zavinenie má povahu subjektívnu. Pri prvých troch predpokladoch objektívnej povahy leží dôkazné bremeno na poškodenom, t.j. na žalobcovi. Zavinenie je subjektívneho charakteru a jeho existencia vo forme ľahkej nebanlivosti, nevedomej nebanlivosti (culpa negligentia, culpa levis) sa prezumuje, predpokladá. Prezumpcia zavinenia znamená, že žalobca ako poškodený je povinný preukázať existenciu protiprávneho konania (protiprávneho úkonu), vzniku škodlivého následku (škody) a kauzálneho nexu medzi protiprávnym úkonom a škodlivým následkom, nie je však povinný preukazovať zavinenie na strane škodcu, na strane zodpovedného subjektu. Škodca, ako subjekt zodpovednosti musí preukázať, že vzniknutú škodu nezavinil (musí sa vyviniť, čiže exkulповať), a to ani z tzv. ľahkej, nevedomej nebanlivosti. V danom prípade žalovaný nespochybňoval stanovisko Úradu hlavného lekára zo dňa 29.06.2015, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ošetrojúci lekár, mjr. MUDr. U. Č. pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobcovi „pochybil, došlo aj k jeho zlyhaniu v morálnej a etickej rovine, za čo bol tento v zmysle zák. č. 346/2005 Z. z. aj potrestaný“.

30/ K prvému obligatónnemu predpokladu súd uzatvára, že šetrením a stanoviskom Úradu hlavného lekára zo dňa 29.06.2015, bolo v konaní preukázané, že konanie, mjr. MUDr. U. Č., ako ošetrojúceho lekára a zamestnanca žalobcu bolo v rozpore s objektívnym právom (s právnym poriadkom), za čo bol potrestaný zmysle zák. č. 346/2005 Z. z. Prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu tak splnený.

31/ Druhým obligatónnym predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti je samozrejme, existencia samotnej škody na strane poškodeného žalobcu. Škoda je škodlivý následok v podobe skutočnej materiálnej škody, či ušlého zisku. Treba separovať ujmu (ktorej spôsobenie je vytykané zdravotníckemu pracovníkovi), od rôznych zmien zdravotného stavu žalobcu, ktorý sa mohol vyvíjať nezávisle na vonkajších zásahoch. Tu súd konštatuje, že ohľadom na sťažnú situáciu na misii v Afganistane, kde len teplota ovzdušia ako uvádzal žalobca bola cca 50°C, nemal súd za preukázané, žalobca utrpel iba konaním, resp. nekonaním MUDr. U. Č. ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu a napokon bol „nútený“ rozviazať pracovný pomer na pozícii profesionálneho vojaka so žalovaným. Tieto skutočnosti v spore žalobca len tvrdil, avšak žiadnymi dôkazmi nedoložil, teda nepreukázal. Naopak, žalovaný úspešne preukázal listinným dôkazom a to vyššie cit. „PR č. 3275 z 10.5.2016“, že žalobca bol zo služieb žalovaného prepustený na vlastnú žiadosť, v bode cit. PR je o. i. uvedené: „ Vzhľadom na to, že došlo k dohode na skoršom termíne prepustenia zo služobného pomeru, služobný pomer menovaného sa skončí 30.6.2016, teda odísť zo služieb žalovaného nútený nebol, ale tak učinil na základe dohody so žalovaným. Z čoho pozostáva nárok na zaplatenie sumy 8 000 eur, čo je tým škodlivým následkom a k akej skutočnej materiálnej škode, či ušlého zisku u žalobcu došlo, tento neuvádza, ani nezdôvodňuje. Súd prvej inštancie poukazuje na to, že si sám nemôže dopĺňať rozhodujúce skutočnosti a tieto nemožno nahradiť ani odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 1, 2 CSP), ako to urobil právny zástupca žalobcu, keď do spisu bez akéhokoľvek zdôvodnenia založil iba rôzne lekárske, prepúšťacie správy žalobcu, niektoré bez prekladu do jazyka slovenského, pričom žalovaný sa v spore domáhal potvrdenia od lekára, preukazujúce tvrdenia žalobcu. Avšak žalobca bol v spore zastúpený zástupcom z radov advokátov, a súd nemá voči nemu žiadnu poučovaciu povinnosť. Súd sa môže len domnievať, že žalobcovi vznikla škoda, avšak túto bolo treba minimálne ozrejmiť. Súd postupuje a rozhoduje v súlade splatnými a účinnými právnymi predpismi... (Čl. 16 CSP) a nie na základe domnienok. Právo patrí „bdelým“. Vo vzťahu k samotnej výške náhrady

nemajetkovej ujmy 8 000 eur a jej absentujúcemu odôvodneniu zo strany žalobcu súd konštatuje, že táto nebola preukázaná. Druhý predpoklad zodpovednosti za škodu, t.j. škodlivý následok premietnutý do vzniknutej škody, tak splnený nebol.

32/ Tretím predpokladom je tzv. nexus causalis. Z odborných článkov rezultuje, že „samotná existencia nesprávneho postupu ešte nezakladá právnu zodpovednosť poskytovateľa voči poškodenému, tá vzniká až v prípade, ak je následkom tohoto nesprávneho postupu škoda na zdraví poškodeného. Medzi nesprávnym postupom a vzniknutou škodou musí byť príčinná súvislosť. Je však nutné konštatovať, že aj v prípade aktívneho konania lekára, ktorý zvolí určitý liečebný postup, je veľmi obtiažne, až vylúčené určiť, či lekárom zvolený postup bol nadovšetku rozumovú pochybnosť jedinou možnou príčinou škodlivého stavu, ktorý nastal. O to náročnejšie je to aj v prípade opomenutia, kedy lekár nezvolil postup, ktorý na základe súčasných a dostupných znalostí lekárstva zvoliť mohol a mal. Tvrdiť a preukázať, že práve a len toto opomenutie lekára tvorí so škodlivým dôsledkom žalobcom deklarovánú a bližšie nešpecifikovanú ujmu na zdraví, ako aj psychickú ujmu, bolo povinnosťou žalobcu. S bremenom tvrdenia žalobcu je totižto neodmysliteľne späté aj jeho dôkazné bremeno.

33/ Na základe vyššie uvedeného, keď otázka odborná, medicínska, či už ako škoda na zdraví, alebo nemajetková ujma bola iba žalobcom tvrdená a nie odborníkom, t.j. lekárom z toho ktorého odvetvia potvrdená, súd dáva právnemu zástupcovi žalobcovi do pozornosti, že v sporovom civilnom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v spore budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena.

34/ Súd konštatuje, že nakoľko všetky uvedené predpoklady musia byť naplnené kumulatívne, t.j. spolu, naraz a ak ktorýkoľvek predpoklad nie je naplnený, nárok na náhradu škody poškodenému nevznikne. V danom prípade zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, súd prvej inštancie dospel k záveru, že zákonom predpísané predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za žalobcom tvrdenú škodu, či nemajetkovú ujmu, nie sú splnené a to druhý a tretí predpoklad, teda existencia škodlivého následku v podobe vzniknutej škody a nexus causalis, ako obligatórnych predpokladov pre uplatnený nárok. Súd prvej inštancie preto nárok ako nedôvodný zamietol.

35/ Súd mal snahu ďalej vec posúdiť ako nemajetkovú ujmu vzniknutú žalobcovi aj podľa ustanovení Obč. zákonníka o ochrane osobnosti., ktorej predpokladmi zodpovednosti za zásah do ochrany osobnosti je :

a) neoprávnený (protiprávny) zásah do chráneného osobnostného práva fyzickej osoby ,ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo len ohroziť osobnosť fyzickej osoby,
b) ujma na osobnosti fyzickej osoby (nemajetková ujma) alebo v ohrození takouto ujmu,
c) príčinná súvislosť medzi zásahom a ujmu. Nenaplnenie niektorej z týchto podmienok vylučuje možnosť založenia zodpovednosti podľa§ 13 OZ. Paradoxne právny zástupca žalobcu ani k takto uplatnenému nároku ani žiadne tvrdenia, ani žiadne dôkazy neprodukoval, výsluch žalobcu považoval aj tu za dostačujúci. Súd v zhode so žalovaným konštatuje, že dôkazné bremeno žalobca ani k takto uplatnenému nároku neuniesol, preto súdu prvej inštancie neostávalo nič iné, ako žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8000 eur, ako celok, zamietnuť.

36/ B: O zaplatenie :

37/ Pôvodne sa žalobca žalobou voči žalovanému domáhal zaplata sumy 9.044,75 € s prísl., Právny zástupca na výzvu súdu podaním zo dňa 23.11.2020 svoj nárok ozrejmil tak, že pôvodná žaloba obsahovala chybný výpočet nároku žalobcu, keďže zahŕňala nielen nárok žalobcu na výplatu zahraničného príspevku, ale nesprávne aj nárok na služobný plat, ktorý však bol žalobcovi naďalej vyplácaný. Preto týmto upravuje svoj nárok nasledovne: Podľa písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi zo dňa 16.06.2014 bola výška služobného platu žalobcu vo výške 1.169,50 € a zahraničný príspevok vo výške 2 520 €. Za obdobie plnenia pracovných úloh v Afganistane (od 19.06.2014 do 16.07.2014) mala byť žalobcovi uhradená celková časť služobného platu a zároveň celý zahraničný príspevok, t. j. spolu suma 3.689,50 € (1.169,50 € + 2 520 €). Za toto obdobie však bola žalobcovi uhradená iba suma 2.023,22 €, čím mu nebola vyplatená celá časť zahraničného príspevku vo výške 1.666,28 € (3.689,50-2.023,22). Ďalej právny zástupca žalobcu potvrdil, že žalovanému po prevelení na územie SR bol vyplácaný iba služobný plat, pričom z vyššie uvedených dôvodov, teda zanedbania zdravotnej starostlivosti zo strany ošetrojúceho vojenského lekára, prišiel o nárok na zahraničný príspevok vo výške 2.520 €. Za bežných okolností by na misii zotrval až do obdobia 01.10.2014, t. j. ešte 2,5 mesiaca, kedy by mu bol zachovaný tiež nárok na zahraničný príspevok vo výške 2 520 € za mesiac, t. j. za celé obdobie by mu patrilo zahraničný príplatok vo výške spolu vo výške 6.300 €. Po zrátaní oboch nárokov 6300 € a 1.666,28 eur, titulom nevyplatenia zahraničného príspevku žalobcovi v plnej výške tak nárok žalobcu voči žalovanému predstavuje sumu 7.966,28 €, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní. Vo zvyšku rozdielu medzi pôvodne uplatnenou sumou 9044,75 € a sumou 7 966,28 €, t. j. sumu 1 078,47 € berie žalobu v tejto časti späť.

38/ Podľa § 144 CSP: Žalobca môže vziať žalobu späť.

39/ Podľa § 145 ods. 2 CSP: Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40/ Podľa § 146 ods. 1 CSP: Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41/ Nakoľko žalobca vzal žalobu po začatí konania sčasti späť a za súhlasu žalovaného súd prvej inštancie konanie v časti o zaplata sumy 1 078,47 € s prísl., v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku v bode I.

42/ Po čiastočnom späťvzátí žaloby tak ostal tak nárok žalobcu o zaplata sumy 7 966,28 €, titulom nevyplatenia ušlej mzdy, v časti zahraničného príspevku, za obdobie od 15.07.2014 do 01.10.2014.

43/ Právny zástupca žalobcu tento nárok odôvodňoval tým, že pokiaľ by jeho klient neochorel alebo by nedošlo k poškodeniu jeho zdravia v dôsledku neodbornej starostlivosti lekára, neexistoval by žiaden dôvod, prečo by na misii nezotrval a z tohto dôvodu by mu ďalej vyplývali všetky nároky ako vojaka. Žalovaný sumu špecifikoval ako ušlú mzdu pozostávajúcu zo zaplata sumy 6 300 €, titulom doplata zahraničného príspevku za obdobie od 15.07.2014 do 01.10.2014, € do konca trvania misie (čo zodpovedá sume 2 520 €/ mesiac x 2,5 mesiaca) a zaplata sumy 1 666,28 €, ako rozdielu medzi celkom vyplateným služobným platom a celým zahraničným príspevkom (čo je spolu suma 3.689,50 €), pričom za toto obdobie bola žalobcovi uhradená iba suma 2.023,22 €, žalobcovi teda nebola vyplatená časť zahraničného príspevku vo výške 1.666,28 €. Ušlú mzdu si žalobca uplatňuje do 1.10.2014, kedy mu mala byť misia ukončená, v prípade, že by bol žalobca zdravý.

44/ Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. profesionálnemu vojakovi možno, ak je to v záujme služobného úradu, zmeniť miesto výkonu štátnej služby (ďalej len „premiestnenie“).

45/ Podľa § 66 ods. 7 zákona č. 346/2005 Z. z. skončenie vyslania profesionálneho vojaka na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa odsekov 1 až 3 sa vykonáva z dôvodu
a) uplynutia doby, na ktorú bolo vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky ustanovené,
b) pravidelnej rotácie jednotky vyslanej na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky,
c) porušenia medzinárodných dohôd upravujúcich pôsobenie jednotky mimo územia Slovenskej republiky,

d) zdravotného stavu profesionálneho vojaka, ktorý mu neumožňuje ďalej plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky,
e) konania profesionálneho vojaka, ktoré je v rozpore s plnením úloh mimo územia Slovenskej republiky,
f) porušenia základných povinností profesionálneho vojaka uvedených v § 119 ods. 1 písm. a) až u),
g) požívania alkoholických nápojov alebo iných omamných alebo psychotropných látok v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo internými normatívnymi aktmi.

46/ Podľa § 138 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. plat profesionálneho vojaka je po :

a) hodnotný plat,
k) zahraničný príspevok.

47/ Podľa § 147 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. zahraničný príspevok patrí profesionálnemu vojakovi odo dňa ustanovenia do funkcie, najskôr však odo dňa prekročenia štátnej hranice Slovenskej republiky, až do dňa odvolania z funkcie, najdlhšie však do dňa prekročenia štátnej hranice Slovenskej republiky po skončení jeho pôsobenia mimo územia Slovenskej republiky.

48/ Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca bol na základe Personálneho rozkazu č. XXXX zo dňa 22.5.2014 vyslaný dňa 19.6.2014 mimo územia SR vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane. Na základe Písomného oznámenia profesionálnemu vojakovi Č. p. SKKM-18/402/2014 zo dňa 02.06.2014 žalobcovi patrilo hodnotný plat vo výške 1 169,50 € a od 19.06.2014 zahraničný príspevok vo výške 2 520 €, spolu vo výške 3 689,50 €.

49/ Na základe PR č. XXXX z 15. júla 2014 bolo žalobcovi dňom 15.07.2014 z dôvodu jeho zdravotného stavu, ktorý mu neumožňoval ďalej plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky), ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF a dňom 16.07.2014 bolo zmenené miesto výkonu jeho služby do miesta výkonu štátnej služby v Topolčanoch, do funkcie starší praporčík/vodič. Z tohto PR č. XXXX z 15. júla 2014 vyplýva, že s návrhom na toto personálne opatrenie, ako veliteľ uviedol, bol žalobca vopred oboznámený dňa 11.07.2014, čo potvrdil vlastnoručným podpisom a s týmto súhlasil. Podľa poučenia predmetného PR č. XXXX z 15. júla 2014, tento personálny rozkaz bol preskúmateľný súdom na základe podanej žaloby podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia. Žalovaný uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by žalobca voči nemu žalobu podal a žalobca ani opak netvrdil, čím mal súd za to, že tento žalobca nespochybňoval a mal ho za platný.

50/ Po návrate na územie SR, žalovaný žalobcovi Písomným oznámením profesionálnemu vojakovi o výške a zložení platu č. prlogp-XX-XXX/XXXX oznámil, že od 16. júla 2014 mu patrí mesačne iba hodnotný plat vo výške 1.169,50 €.

51/ Zo žalovaným predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že výška hodnotného platu žalobcu, t.j. suma 1.169,50 € - nebola žalobcovi v spornom období od 16.07.2014 do 01.10.2014, menená. Zahraničný príspevok vo výške 2 520 € mu bol odňatý PR č. XXXX z 15. júla 2014, nakoľko tento v zmysle zák. č. 346/2005 Z. z. nepatrí profesionálnemu vojakovi, ktorý vykonáva štátnu službu na území Slovenskej republiky, čo bol aj prípad žalobcu. Ďalej zo mzdového listu žalobcu za obdobie 01-12/2014 z 13. marca 2018, t. j. za 12 dní mesiaca jún 2014 a 15 dní mesiaca júl 2014 (19. júna 2014 - 15. júla 2014), ako aj mzdového listu za obdobie 06-10/2014 z 13. marca 2018, t. j. za 16 dní mesiaca júl 2014, za 31 dní mesiaca august 2014, za 30 dní mesiaca september 2014 a 1 deň mesiaca október 2014 (16. júla 2014 - 1. októbra 2014) mal súd za preukázané, že žalobcovi patrilo zahraničný príspevok od 19. júna 2014 do 15. júla 2014 a tento mu bol v plnej výške aj vyplatený. Od 16. júna 2014 mu zahraničný príspevok nepatrilo a preto mu vyplatený nebol. Žalobcovi boli v rozhodnom období od 19. júna 2014 do 1. októbra 2014, vyplatené všetky mzdové nároky, na ktoré mal žalobca zákonný nárok, teda hodnotný plat v plnej výške.

52/ S ohľadom na žalobcom uplatnený nárok na doplatenie časti ušlej mzdy, t.j. za nepriznanie a nevyplatenie zahraničného príspevku od 16. júla 2014 do 01.10.2014 súd právne uzatvára, že nakoľko žalobca na misii ochorel, ako to má na mysli ust. § 66 ods. 7 písm. d) zák. č. 346/2005 Z. z., ktoré práve predpokladá možnosť, že misia skončí aj predčasne, v danom prípade z dôvodu zdravotného stavu profesionálneho vojaka, ktorý mu neumožňuje ďalej plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky, čo bol prípad žalobcu, žalovaný v súlade s ust. 147 ods. 3 zák. č. 346/2005 Z. z. mu bol povinný

zahraničný príspevok odňať a to dňom prekročenia štátnej hranice Slovenskej republiky po skončení jeho pôsobenia mimo územia Slovenskej republiky, čo bolo 15.07.2014, pretože žalobca sa preukázateľne, do 01.10.2014, ako si nárok na zahraničný príspevok ďalej uplatňuje, na misiu v Afganistane, nevrátil. Z Personálneho rozkazu č. XXXX zo dňa 22.5.2014, ktorým bol žalobca vyslaný dňa 19.6.2014 mimo územia SR vo vojenskej operácii ISAF v Afganistane nevyplýva dátum ukončenia jeho misie, teda že misia bude konkrétne ukončená dňom 01.10.2014. Po návrate žalobcu na územie SR žalovaný PR č. XXXX z 15. júla 2014 žalobcovi dňom 15.07.2014 ukončil vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky vo vojenskej operácii ISAF a dňom 16.07.2014 bolo zmenené miesto výkonu jeho služby do miesta výkonu štátnej služby v Topoľčanoch, preto mu jeho nárok na zahraničný príspevok ďalej nepatrí. Žalobca v konaní pred súdom iba preukázal, že na misii v Afganistane ochorel, že zanedbaním povinností mjr. MUDr. U. Č. sa jeho zdravotný stav preukázateľne zhoršil až tak, že tento mu neumožňoval ďalej plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky, avšak pokiaľ ide o nárok na ušlý zisk v žalovanej sume, žiadne dôkazy neprodukoval.

53/ Ušlý zisk ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch spočíva v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k (zväčšeniu) rozmnoženiu majetku poškodeného, ktoré poškodený mohol odôvodnene, t. j. dokladovateľným spôsobom očakávať, vzhľadom na bežný (pravidelný, normálny) chod vecí. Nestačí teda hypotetický ušlý zisk, ale musí ísť vždy o zisk, ktorý sa dá reálne očakávať.

54/ Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že bolo povinnosťou žalobcu vierohodne preukázať, že jeho zdravotný stav bol tak dobrý, že normálnym chodom vecí by neochorel a pod., čo v danom prípade absentuje nielen v rovine tvrdenia, ale predovšetkým v rovine dôkaznej.

55/ Pod pojmom škoda v zmysle citovaného ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škode), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Nepreukázanie existencie takýchto skutkových okolností, by potom mohlo viesť len k záveru, že ušlý zisk, ktorého sa žalobca v konaní domáha, je skutočne iba „fikciou“ (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 513/2014). „Aj v prípade ušlého zisku musí ísť o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti“ (z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 MCdo 23/2008). Za ušlý zisk teda nemožno považovať hypotetický ušlý zisk, ktorý nemá žiadny konkrétny preukázateľný základ. Ušlý zisk je teda stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiacia sa k istote (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 319/2008, 1 Cdo 76/2008). ušlý zisk za pravidelného chodu vecí skutočne dosiahol nebyť škodovej udalosti. Pokiaľ poškodený nepreukáže existenciu týchto okolností a výšku ušlého zisku, ktorý mohol pri bežnom chode vecí očakávať, nemôže byť v konaní úspešný.

56/ V kontexte žalobcom tvrdených skutočností je nutné prijať záver, že žalobca vo vzťahu k žalobe o zaplatenie 7 966,28 €, nepreukázal predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného, ktorých naplnenie musí byť kumulatívne. Pri nevyplatení zahraničného príspevku žalobcovi nebolo preukázané zavinené porušenie právnej povinnosti žalovaného, (existencia protiprávneho úkonu), nakoľko tento postupoval striktno v zmysle zákonných intencií - ust. § 147 ods. 3 zák. č. 346/2005 Z. z., pretože výkon práva vylučuje protiprávnosť. Teda rovnaký stav nemôže byť stavom právnym, a súčasne stavom priečiacim sa právu, či vzniku škody - ušlého zisku. Preto žalovaný taktiež logicky nemohol preukázať ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného a vznikom škody - ušlého zisku. Žalovaný taktiež

vyvrátil tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že na základe PR č. 3275 zo dňa 10.5.2016 žalobca nebol vo funkcii podporučiaka, ale vo funkcii rotný, z čoho dedukuje, že došlo k degradácii funkčného postupu žalobcu, nakoľko nešlo o degradáciu žalobcu, ale novelou č. 281/2015 zák. č. 346/2005 Z.z. došlo k zmene systému, a toto má žalobca zdôvodnené aj v PR č. 3275 zo dňa 10.5.2016, na str.2, štvrtý odsek zhora.

57/ Z dôvodu, že predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a všetky podmienky musia byť splnené súčasne, a žalobca vznik škody nepreukázal, súd ďalšie predpoklady náhrady škody už ani neskúmal.

58/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, avšak žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, v spore jej žiadne trovy nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave (§355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.